

Cyklovýlet po okolí Salavicka 06 2024

S vidinou nestálého počasí se v neděli dopo na skalce sešlo 17 malých i velkých statečných cyklistů. Po krátké instruktáži a popisu, co nás čeká (což bylo spíše snahou Dušana odradit slabší jedince), jsme si rozdali čísla a vyrazili směr Hosák.

Tam jsme se přirozeně rozdělili do výkonnostních skupin. Z Hosova na Vysokou a pak do Popic, kde byla první svačtinová přestávka.

Tu jsme spojili s přečkáním prvního svěžího deštíku a dále jsme pokračovali ve stoupání ke Špičáku.

Při měření sil Dušana a Toma došlo ke kolizi a Tom ztrácí zadní kolo a tím i prvenství. A aby toho nebylo málo, tak Dušan vyhlásil soutěž o nejmokřejšího cyklistu. Ou man...

Tu s přehledem získal „Lumík“ Filda průjezdem hluboké louže, podotýkám bez blatníků.

To už jsme ale dosáhli rozcestí těsně pod vrcholem Špičáku a čekal nás prudký sjezd do Jezdovic. Ten každý pojal po svém, někteří jeli jako blázni, no, kdo jinej, než: Lumík, Davídek a Kryštof.

Jiní jeli elegantně a opatrně, aby je ani kapka bláta nezasáhla, s přehledem nám to všem ukázala Emča Koňová.

V Jezdovicích na dětském hřišti jsme si odpočli, odbahnili, Lumíka vysvlékli a vyždímali a hlavně se odměnili za to, že jsme ten sjezd všichni bez úhony přežili.

Těžko se nám stoupalo přes kopec ke Spělovu, ale v tempu nás držela představa nákupu laskomin v Dolní Cerekvi. Děti si dávaly studené nanuky a tatínci zase jiné studené pokrmy.

Nejvýkonnější skupina dostala úkol vyrazit napřed a na Huckromu připravit oheň na špekáčky a postavit na kávu. Ostatní při stoupání kolem drůbežárny záviděli hadům, protože když jdou, tak leží a snažili se je napodobit.

Na Huckromu jsme měli velkou odpočinkovou a zotavovací pauzu, kterou děti využily na blbnutí na houpačkách a trampolíně. My dospělí jsme neustále sledovali meteoradar a jakmile to bylo bezpečné, tak se rozdaly motivační sladkosti a vyrazilo se. Hned za Dvorcema nás ale chytla tak rychlá bouřka, že už nemělo smysl se někde schovávat a tak se pokračovalo dál.

Jediný Šali se těsně před bouřkou musel vrátit pro zapomenutý telefon na chaloupce, a tím si zachránil kůži (někteří ho podezřívají, že to udělal schválně). Karma, ale zafungovala a Šali skončil v bludných kruzích v hlubokých pekelských lesích a k pelotonu se připojil až nad Rantířovem. Rozuměj, překonal na Bradlech pelhřimovskou silnici ,vydal se po červené, aby po pár kilometrech stanul na tom samém místě... No, co dotat...

Rychlý průjezd kolem Zaječího skoku a Jihlava už byla na dohled. Sjezd z Kosova na Venuši už byla třešnička na dortu. Při čekání na rodiče dostali všichni limošku a poslední dva větrníky a devět lžiček. Osud větrníků byl zpečetěn stejně jako náš cyklovýlet.

Už jen nástup, vyhlášení vítězů, někteří autem a jiní po vlastní ose se rozjeli domů.